

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Історична промова Регена

П'ятнадцятихвилинну промову президента Регена, яку він вголосив із свого кабінету у Білому Домі через всі радіо-телевізійні станції, 4-го березня 1987, можна назвати історичною, що вона заповіла зворот у системі державної політики Америки. Так звана іранська афера, яка — як згодом виявилось — тягнулася вже від 1975 року — підірвала повагу, популярність і віру в правдивість Рональда Регена і загрожувала самій установі президентури. "Тайм" з 9-го березня ц.р. подає на заголовній сторінці запит: "Чи він може виступити?", "ЮС Ньюс енд Ворлд Ріпорт" з тієї самої дати, здебільшого дуже прихильний Регену, поруч із портретом Регена, стверджує — "Зникає охорона волюка".

Історичною була ця промова, бо Рональд Реген, людина дуже тверда, вперта і амбітна, вперше одверто двічі признав, що ставася "помилка". Він виправдував себе, що не виступив перед народом скорше, але, мовляв, не знав тих різних подробиць, що їх виявила покликана ним до розгляду іранської афери Комісія Тавера і не хотів сказати таке, що треба би згодом доповнювати ці спростовувати. Хоча 300-сторінковий звіт Комісії Тавера не щадив критики на адресу Президента, ствердивши, що у Білому Домі настав "хаос" і що винувати у цьому брак надзору, що його повинен був виконувати Реген, він дякував тій Комісії і заявив, що він просив колишнього сенатора Джана Тавера стати його особистим радником.

Реген заповів зміни у способі дальшого ведення державних справ і покликався на персональні зміни, що їх уже перевів. Незгадуючи прізвища Дональда Рігена, колишнього голови штабу Білого Дому, Реген покликався на призначення на це найбільш відповідальне становище колишнього голови республіканської більшості в Сенаті Говарда Бейкера і на призначення на голову Сі-Ай-Ей дотеперішнього шефа ФБІ, Вільяма Вебстера. Він ствердив, що новий його радник у справах крайової безпеки Френк Карллуччі дістав доручення припинити всі застережені дії Крайової Ради Безпеки, яка за головування там віцеадмірала Пойндекстера і його заступника підполковника Норта стала, за висловом коментатора "Тайму" — "урядом в уряді". Реген у своїй промові не говорив про ніякі дальші персональні зміни, але у часописах появилася вже вістка, що, на пропозицію Говарда Бейкера, звільняє усіх тих урядовців, що їх призначив був Дональд Ріген, який узурпував собі права й компетенції Президента, затаюючи перед Регеном прерізні справи, що їх Реген повинен був знати.

Негайно після цієї промови в минулу середу телевізійні коментатори перевели короткі розмови з різними особами з різних ділянок життя країни. Величезна більшість, з демократичним колишнім державним секретарем, членом комісії Тавера, Едмундом Маскі у провіді, висловилися про ту промову дуже позитивно. Вони стверджували, що Реген вперше признався публічно до помилок щодо продажу Іранові зброї в заміну за ролю Ірану у звільненні американських закладників, схоплених мусулманськими фанатиками в Лівані. Водночас Реген урочисто запевнив родини схоплених, що він надалі буде старатися всіма способами відстати їх на волю, але зазначив при тому, що він давно закликав усіх американців в Лівані покинути цю країну. Між запитуваними були й критики промови Президента. Йому закидали, що він промовляв занадто коротко, — що в тій промові нічого не сказано про мільйони, отримані з продажу зброї Іранові і які десь "пропали", — що він нічого не згадав про дальшу політику Америки супроти протисандіністських контраст у Нікарагуа. Але це були тенденційні натягнуті докори: бо очевидно ціллію цього виступу президента Регена було запевнення народу, що він визнає свою помилку і що в способі його дальшого урядування в наступних двох роках буде радикальна зміна. Реген, між іншим, покликався на свій вік (76 років), в якому, мовляв, можна помилятися і людина в тому віці дивиться позад себе і перевіряє свої діла.

З відповідей запитуваних членів Конгресу, зокрема лідерів теперішньої демократичної більшості, виходило ясно, що й демократи не хочуть валити саму президентуру і прагнуть конструктивно співпраці Капітолію з Білим Домом. Звертали увагу, що з різних причин однаково Михайлові Горбачову, як Рональдові Регену належить на новій конференції на вершинах і на підписанні договору, про редукацію — аж до повного скасування ракет на середню віддачу в Європі. Отже є вигляди, що настане інша атмосфера ділової праці і співпраці Президента з Конгресом.

Під впливом побаченого і почутого, під впливом відчуття і пережитого в наслідок цих відвідів у Шевченка зродилися твори з незвичайно гострим протимосковським вістрям. Не пожалів Шевченко і своїх земляків, які допомагали москалеві знімати з матері — України латану сорочку. Аналізуючи збірку "Три літа", Євген Маланюк висловив, між іншими — оці думки: "Отож у "Сні" й Кавказі", як ніхто перед ним після нього, розкриває поет механізм імперії і дає геніальний аналіз психології російського імперіалізму: "нам тільки сакля очі кола: чого вона стоїть у вас не нами дана?"

Росію треба було "громадою...", "одностайне" і "односередне" валити цілу, разом із символом (царем), а не лише сам символ, як це тепер з великою витратою енергії, часу й паперу стараються нав'язати Шевченкові совєтські дослідники. Звідси прокляти в "Чигирині" й "Розритій могилі" Богданові і реабілітація Мазепи. Тільки на тлі доби, коли і чужі, і свої всіляко вихваляли Богдана за "возсоденіє", а з Мазепи робили "злочинця", — можна оцінити тепер всю революційність ідеологічного кроку поета, всю далекозорість його історіософічних

Михайло Лоза

ШЕВЧЕНКІВ „ЗАПОВІТ“

поглядів". (Твори Шевченка, за ред. Павла Зайцева, 2-й том, стор. 263)

Збіркою „Три літа“ Шевченко охопив 24 твори. Ось популярніші з них: „Чигирин“, „Розрита могила“, „Наймичка“, „Сон“, „Кавказ“, „Суботів“, „Послання“, „Великий лях“, „Холодний Яр“, „Три літа“, „Давидові псалми“, „Заповіт“.

Збірку зладив Шевченко не так для друку, як радше для читання окремих її творів у колі найближчих приятелів. Зрештою, з огляду на різкий протимосковський зміст багатьох творів збірки, — вона (збірка) і так не пройшла б московської цензури.

Доля збірки „Три літа“ така: В часі арешту Шевченка в квітні 1847 року рукопис збірки попав у руки московської поліції. В поліційних архівах пролежав він до 1906 року. Доступною збірка стала в наслідок революції 1905 року. На щастя, твори збірки „Три літа“, не вважаючи на „арешт“ оригінального ру-

копису, ходили між людьми у відписах, що їх поробили друзі, яким Шевченко ці твори читав. Власне з відписів твори збірки друкувалися перед 1906 роком, тобто — перед звільненням — що так скажу — оригінального рукопису з неволі. З огляду на те, що у відписах траплялися відхилення від оригінального тексту, то ті відхилення продісталися і до друкованих текстів. Не вільний від відхилень і текст „Заповіту“. Щойно, коли став доступним оригінальний рукопис збірки „Три літа, можна було устійити правильний текст „Заповіту“ й інших творів збірки.

При обговорюванні збірки „Три літа“ не можна поминути однієї дуже важливої справи. Упорядковувач збірки, Шевченко не прирешував хронологічного порядку, тобто — не укладав творів за роками їх написання. Уклад творів Шевченко перевів за іншим принципом: він керувався змістом, ідейним спрямуванням творів. Цим треба

пояснити факт, що до збірки Шевченко не включив деяких творів написаних в літах 1843-45. Наприклад, не включив такої сильної поеми як „Єретик“ — написаної в 1845 році.

Збірку Шевченко розпочав поемою „Чигирин“. Чигирин — як відомо — був столицею відноленої гетьманом Богданом Хмельницьким української держави. Шевченко поважав Хмельницького за його визволення України з польського ярма. Але рівночасно не міг йому простити його договору з Московією — заключеного 1654 року в Переяславі, в тому Переяславі, де приблизно 200 років пізніше Шевченко створив свій „Заповіт“, яким вивів — що так скажу — війну Переяславському договору:

*Кайдани пористі
І вразю, злою кров'ю
Волю окропите!*

Коли вглубитися в уклад збірки, коли взяти до уваги твори, якими Шевченко обравував збірку („Чигирин“, „Заповіт“), не можна не прийти до переконання, що збірка творить глибокоїдейну історіософічну цілість, що є одним великим заповітом для українського народу, а вірш „Як умру, то поховайте“, якому Шевченко не дав назви, є кінцевим акордом цього великого заповіту.

менніших періодів творчого життя великого поета і художника, період, відомий під назвою „Три Літа“. Так назвав поет збірку поезій, написаних ним у 1843-1845 роках. У цих поезіях він одверто виступив проти російського поневолення України. Так він побачив, що його завданням остало не тільки передавати побачене ним в Україні, але вивісити нещадну боротьбу у своїх політичних поемах проти російського самодержавства.

Після подорожі по Україні, Шевченко наприкінці лютого 1844 року, повернувшись до Петербурга, зразу взявся до роботи над „Живописною Україною“. За гроші виручені від видання, Шевченко мав намір викупити з кріпачства своїх братів і сестер з сім'ями. Своїми планами він поділився з В.М. Рєпніною, до якої звернувся по допомогу в розповсюдженні „Живописної України“. Шевченко шукав допомоги у своїх друзів, розсилаючи їм листи з закликами та проханнями в здійсненні великого й шляхетного задуму. Але багато з них залишилися глухими до великого почину, і навіть звернення до „сіятельних осіб“ не принесло йому нічого, крім глибокого розчарування. Шевченкові вдалося завербувати всього шість п'ятдесят передплатників. Ані Товариство Заохочування Художників, до якого звертався Шевченко, не признало йому допомоги, крім висигнування 300 карбованців, не співішав підтримати його П. Куліш, відказуючись від співробітництва. Так побачив Шевченко, що невислі видавати йому заплановані числа, тому він обмежився тільки двома випусками „Живописної України“.

(Закінчення на стор. 3)

„Кобзар“ китаїською мовою

Цінний сувенір привезла з собою з моєї поїздки до Китаю: „Кобзар“ китаїською мовою. Отримала я цю книжку, вибраних творів Тараса Шевченка в перекладі на китаїську мову, від її перекладача, видатного китаїського науковця професора Ге Баоцянця. Книжка вийшла в 1983 році в Шанхайському видавництві в серії „Бібліотека шедеврів закордонної літератури“. Перший наклад, 44,300 примірників, вже випродано.

Зустріч наша відбулася у приватному помешканні проф. Ге в Пекіні-Бейжінгу. Приїжджаю під обгороджену муром чотириповерхову кам'яницю. Спинаюся по сходах на четвертий поверх, вінди туди немає. При дверях зустрічає мене привітом „Добридень заходьте“ — високий мужична віком поперех 70 років. Дуже скромне, майже вбоге помешкання китаїського науковця, полиці з книжками, на столі пригтована гостина: чай, коржик і насіння соняшника. Професор Ге вже на емеритурі й тепер продовжує свою наукову працю дома. Якраз декілька днів тому здав до друку антологію української поезії, вибрані твори Тараса Шевченка, Лесі Українки й Івана Франка, по-китаїськи. Антологія має вийти в 1987 році.

На моє питання, яке є в Китаї зацікавлення українською літературою, проф. Ге відповів, що велике, лиш брак перекладачів. Почавши від двадцятих років

дотепер появилася ряд українських прозових творів в перекладі на китаїську мову таких письменників як: І. Франко, В. Стефаник, П. Мирний, М. Черемшина, О. Гончар, всі вони дуже популярні. „Але, мене найбільше захоплює поезія Шевченка“ — каже зі широю усмішкою професор і простягає мені в перекладі на українську мову частину статті, яку він написав про нашого Тараса:

„Його безсмертні вірші та картини стали неопіненним спадком не лише для українського народу, а увійшли найдорожчим внеском у велику скарбницю світової культури, тому ми повинні як мога ширше знайомити народні маси Китаю з немирущими творіннями великого поета українського народу!“

Дарую проф. Ге наше пластове видання поезій Т. Шевченка в чотирьох мовах. На кінець нашої зустрічі приходить проф. Чень — соціолог, яка недавно була в Едмонтоні. Вона обізнана з Канадським Інститутом Українських Студій, з українськими двомовними школами, знає багато про українців в Канаді й зі захопленням про них говорить. Довідавшись про мій приїзд, прийшла познайомитися.

Напам'ятку робимо всі троє світлинку. Дякую проф. Ге, що дав китаїському народові Шевченка. Відходжу з почуттям душевного вдволення, що геній українського духа проник у далекий Китай.

Іроїда Винницька

[遺 囑]

当我死了的时候，
把我在坟墓里深深地埋葬，
在那辽阔的草原中间，
在我亲爱的乌克兰故乡，
好让我看见一望无际的田野，
滚滚的第聂伯河，还有峭壁和悬崖，
好让我听见奔腾的河水
日日夜夜在喧吼激荡。
当河水把敌人的污血
从乌克兰冲向蔚蓝的海洋……
只有那时候，我才会离开
祖国的田野和山岗——
我要一直飞向
上帝所在的地方，
但在这样的日子到来以前，
我绝不会祈祷上苍。
把我埋葬以后，大家要一致奋起，
把奴役的锁链粉碎得精光，
并且用敌人的污血
来浇灌自由的花朵。

Перші три стрічки „Заповіту“ Т. Шевченка китаїською мовою.

Валентина Єрмоленко

ТАРАСОВІ ДІТИ

II.

Від матері — громадянки, матері народу поет переходить до більш загального поняття Матері всього людства — Пречистої Бого-Матері, яка оновила світ і поет вірить, що через потенційну силу Матері — українки прийде оновлення цілого народу.

Власне сирітство раз у раз навірало Шевченка на тему мати й діти; надто діти-сироти. Він і свою сирітську долю описував у власних поезіях, а доля якогось хлопчини нагадувала йому і його власне дитинство:

*Як побачу
Малого хлопчика в селі
Моя одірвалось од гілл.
Одно однісеньке під тинном
Сидить собі в старій радичні...
Мені здається, що то я,
Що це ж та молодість моя?.. (І золотий
й дорогий! Кос-Арал 1849)*

Свою любов до дітей наш безсмертний Кобзар виявив і в своєму житті і в своїй творчості: поетичній, повістевій і мalarській. Для дитячого гурту він знаходив час і розвагу, і діти дуже скоро заприязнилися з ним. Шевченко так висловився: „...Коли люблять діти, тобто, значить, це не зовсім погані люди“. Цей афоризм, якнайкраще підходить до самого Шевченка. Мріючи ціле життя про власну родину, про родинне тепло, і нездійснену мрію — щастя мати власну сім'ю, дітей, поет переніс свою любов на людські діти. В своїх мандрах по Україні в 40-их роках Шевченко, як сам він оповідав в повісті „Княгиня“ завжди

мав для дітей цукерки в кишені. Якось трапилось йому зайти в одну хату десь над Трубайлом на Переяславщині, а тут і хату зайшов господар з дитяком на руках, а воно чогось плакало. Шевченко простягнув йому цукерку. Дитина спочатку подивилася на нього, потім мовчки взяла цукерку, усміхнулася і упало в свої рожеві усточки. І поет зауважує з цього приводу: „Нічим не можна так скоро прихилити до себе нашого похмурого земляка, як приголубити його дитину, і я часто не без користі, живив цілі тактики. В своїх спогадах Олександр Афанасій-Чужбинський (письменник і етнограф 1817-1875) каже, що Шевченко мав велику вітху бавитися з селянськими дітьми

Розповідав їм казки, співав дитячі пісні, яких знав безліч, робив писавки. Якось ранньої осені 1845 року їхав Тарас Шевченко до пана Тарнавського в Потоки на Київщині, де мав намір погостювати і зайти до рідної Кирилівки на Храмово свято, де зможе побачити всіх селян, бо в цей день їх не поженуть на панську роботу. В селі знали, що має приїхати їх дорогий родич, чекали на нього колишні шкільні товариші, готувалися до його прийняття. Чекають, чекають, вже й сонце до заходу схилиється, а гостя нема... А Тарас уже з годину був у Кирилівці. Перше, що притягло його увагу, — діти, які галасливо гралися на траві біля воріт. Але, як побачили чужого пана, раптом притихли і збіглися у громадку насторожено і несповішено дивилися на нього. Тарас привітався, але тільки одно чи двоє дітей відповіло. Тарас гірко усміхнувся, він знав чому кріпачки діти недовіряють панській одежі... „А хто з вас уміє робити свички?“ — знехота запитав Шевченко. Діти переглянулися, бо ніхто не вмів. „А я вмію!.. Мій свичник такий голосний, що на все село чути!“ — зацікавився Шевченко дітьми... А коли він почав майструвати свички, недобрі діти розвіялися. За хвилину найсміливіший хлопчик, уже свистів. А коли з кишені „пана“ добув цукерку, то стаз же чисто свій. — (Тарасів свички) — М. Мамо,ського).

Якось рано вранці пішов Шевченко малювати руїни

Закінчення буде.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленям.

Адреса у Мангеттені: **ROCKEFELLER CENTER**
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: **105-37 64th Avenue**
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

Увага! Відділи УНСОюзу Округи Балтимор, Вашингтон і Річмонд, Ва.
Правильна дата річних загальних зборів є неділя, 5-го квітня 1987 р.
Округний Комітет Відділів УНСОюзу Округи Балтимор, Вашингтон і Річмонд, Ва.
повідомляє, що
в неділю, 5-го квітня 1987 р., о год. 2-й по пол.
в приміщенні дому „Самопоміч“
при 239 Савт Бродвей у БАЛТИМОРІ, Мд.
відбудуться
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участі в зборах запрошуються всі окр. і відділові урядовці та конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашингтон — 15, Балтимор — 320 і 337,
Куртіс Бей — 55, 61 і 290, Берлін — 260.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії
3. Прийняття протоколу попередніх зборів
4. Звіт уступаючої Управи Округного Комітету
5. Дискусія над звітами
6. Удільнення абсолютної Управі
7. Вибір Округної Управи і Контрольної Комісії
8. Устійнення та схвалення плану праці на 1987 рік
9. Доповідь головного касира УНС
10. Річні справи
11. Закриття зборів

У зборах візьмуть участь:
Уляна Дячук, головний касир УНС
Євген Іванців, головний радний УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
БОГДАН ЯСІНСЬКИЙ, голова
ОСТАП ЗИНЮК, секретар
СЕМЕН МИХАЙЛИШИН, касир

ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ — ЗБІРКА УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДСЬКОГО ФОНДУ 1987

Достойні Громадяни — Українці в ЗСА

Жорстокі переслідування і великі втрати, що їх зазнає наш нарід в Україні, включно із жахливими наслідками радіації, після ядерної катастрофи в Чорнобилі, а тут непереривна кампанія ворожих нам сил, знеславлення нашої імені, обвинувачування у мнимих військових злочинах, вимагають від нас консолідації усіх наших національних сил протидіяти проти тих наклепів.

В обличчі такої невідрадної ситуації УАКРада завжди обстоювала необхідність одної сильної центральної репрезентації українців в ЗСА і змагала до реалізації цього задуму. На жаль, не з вини УАКРади, ці намагання покищо безуспішні.

УАКРада розглянула можливості створення, на взір Канади, спеціального комітету, який мав би зайнятися збіркою матеріалів і заангажуванням відповідних сил з метою опрацювати аналіз поселення українців в ЗСА та його опублікувати.

УАКРада співпрацювала в акції видання Департаментом Освіти Стейту Нью Йорк і Стейтового Університету 3-го тому про народовбивство-геноцид, у якому подано матеріали про Великий голод в Україні, що має бути включений у навчальну програму в школах Стейту Нью Йорк.

Екзекутива УАКР бере активну участь у Крайовому Комітеті 1000-ліття Хрещення України.

У зовнішньополітичних справах Екзекутива продовжувала зв'язки із урядовими чинниками і не-державними (етнічними) організаціями і підтримувала ті акції державної політики, що були на користь поневолених більшовиками народів, а передусім України.

Екзекутива інтерв'ювала у справі консуляту в Києві і підтримувала акції Української Гельсінкської Групи, а представник УАКР брав участь у Конференції Співробітництва і Безпеки, що відбулася у Відні в листопаді 1986 р., входячи у склад делегації СКВУ.

Щоб уможливити УАКРаді вив'язуватися надалі із тих завдань і їх здійснити, а також із фінансових зобов'язань супроти СКВУ, що виносять річно 37.500 дол., Екзекутива, дякуючи усім жертводавцям за підтримку в минулому, звертається з проханням до громадянства продовжувати встановлений три роки тому Український Громадський Фонд для покриття бюджету витрат, зв'язаних із її діяльністю.

Внески Фонду такі:

- 250.00 дол. від Крайових Організацій,
- 50.00 дол. від їх відділів,
- 25.00 дол. від осіб, що заробітково працюють,
- 15.00 дол. від пенсіонерів,
- 5.00 дол. від студентів.

Просимо в міру можливостей не обмежуватися до цих мінімальних сум. Чеки виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council і висилати на адресу:

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL
142 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Екзекутива УАКРади

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
і УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ у Нью Йорку

ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ“

Який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Просимо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України. Даймо згоду, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь, мала доступ до нього, який заступить голокост України.

Імена жертводавців будуть відзначені у фільмі та у пресі.

Пожертви можна віддати від податку, випишучи чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо висилати на адресу: FILM FUND for "UKRAJINA V OHNI", No. of Account 9665, Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003. Ярослав Кулинич, фільмовий продюсер

ЗА ЦІНУ ВОЛІ І СВОБОДИ...

В СКОРОМУ ЧАСІ, НАШ БРАТ У ХРЕСТІ, ЧЛЕН УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ІВАН ДЕМ'ЯНЮК, СТАНЕ ДО ОСТАТКОЇ БИТВІ ЗА ПРАВО ЖИТТИ!

ЯК БАГАТО ІЗ НАС, І ДЕМ'ЯНЮК ПЕРЕЖИВ У РІЗНИХ ЧАСАХ І СИТУАЦІЯХ, ТЯЖКІ ПРОБИ І ПЕРЕСЛІДУВАННЯ:

ВІН ПЕРЕЖИВ ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ НІМЕЦЬКИЙ ПОЛОН І П'ЯТЬ СВИТОВУ ВІЙНУ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ЧАСИ РЕПАТРИАЦІЇ В ЄВРОПІ...
ВІН ПЕРЕЖИВ ОСТАННЮ ДЕКАДУ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ СУДОВИХ ПРОЦЕСІВ...

МИ ВІРИМО, ЩО ЙОГО ПРОВІНОЮ Є ТЕ, ЩО ВІН ШЕ ЖИВЕ!

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

ТІЛЬКИ РОДИНА І ЦЕРКВА УПОВНОВАЖЕНІ ДО СПРАВ ЗБІРКИ ФОНДІВ У ЗСА.

Округний Комітет Відділів УНСОюзу Округи Твердого Вугілля
повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
відбудуться
в неділю, 29 березня 1987 р., о год. 2-й по пол.
в Scraftford Motel, corner 309-54 Hwy, Hometown, Pa.
До участі в зборах запрошуються всі Відділові урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

Берлік, 164 і 333	Майнерсвілл, 78, 129, 265
Фраквилл, 242, 382	Мт. Кармел, 2
Фріленд, 429	Шамокін, 1
Магоней Сіті, 305	Шенандога, 98
Мек Аду, 7	Ст. Клер, 9, 31, 228
	Лігайтон, 389

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії на 1987 рік
7. Доповідь головного радного УНС
8. Запити до представника Екзекутиви
9. Схвалення плану праці на біжучий рік
10. Річні справи — закриття нарад

У зборах візьмуть участь
Андрій Кейбіда, головний радний УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Тимко Бутрай, голова
Адольф Словик, касир
Йосиф Сидор, поч. гол.
Галина Словик, секретар

ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТІ ЗСА порушив кримінальну справу проти ізраїльського генерала Авімеа Селлі, який в 1984 році завербував працівника контррозвідки американської військово-морської флотії Джонатана Джея Полларда. Як відомо, Дж. Поллард визнав себе винним в шпигунстві на користь Ізраїля і повідомив, що познайомився з А.Селлю, коли той був аспірантом Ньюйоркського університету. Однак Селлі мабуть ніколи не стане перед американським судом, бо угода про видачу злочинців, укладена між Вашингтоном і Єрусалимом, не розповсюджується на політичні злочини, до яких зараховується в даному випадку і шпигунство. Але сам факт притягнення його до кримінальної відповідальності свідчить про те, що у Вашингтоні ставляться до цієї справи надто серйозно. За словами федерального прокуратора Джозефа Дідженови, справа проти Селлі була порушена за згодою Державного департаменту ЗСА. Полларда засуджено на довічне ув'язнення, а його дружину на п'ять років.

РЕЧНИК СОВЕТСЬКОГО міністерства закордонних справ Геннадій І. Герасімов заперечив погослови, що Спілка Письменників СРСР планує видання творів письменника Александра Солженіцина в Советському Союзі. Інформація про це спочатку появилася у данській пресі, сперта нібито на розповідях советських офіційних відвідувачів, а потім привели її найновіші емігранти з СРСР. Г. Герасімов підкреслив, що правдоподібно будуть видані деякі праці реабілітованих письменників, але А. Солженіцин, „видворений“ з СРСР в 1974 році, не входить у цю категорію осіб. „Його радше можна зараховувати до головних опонентів комуністичної системи в Советському Союзі“, — заявив Герасімов.

МИНУЛОГО МІСЯЦЯ посадник Нью Йорку Едвард Кач оголосив про відкриття щорічної виставки квітів у Нью Йорку, яка триватиме від 7-го до 15-го березня і, за словами посадника, буде „знаменувати початок весни в нашому місті“. Виставка буде організована з ініціативи садового товариства Нью Йорку, яке є одним з найстаріших міських товариств. Е. Кач підкреслив, що вперше в цьому році на виставці будуть організовані квіткові покази на міжнародні теми, зокрема буде представлено Ніягаський водоспад у Канаді, італійську Рів'єру і типічні китайські садки.

Баффало і околиця!
В неділю, 29-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.
в Українсько-Американському Горожанському Центрі, 205 Мілітарі Ровд, Баффало, Н. Й.
відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Округного Комітету Відділів УНС в БАФФАЛО, Н. Й.

в яких повинні взяти участь члени Округної Управи урядовці і конвенційні делегати наступних Відділів:

40, 87, 127, 149, 299, 304 і 360

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Вибір Президії для переведення зборів
3. Відчитання протоколу з минулих Річних Зборів
4. Звіт членів Управи і Контрольної Комісії
5. Дискусія над звітами і їх прийняття
6. Вибір Управи і Контрольної Комісії
7. Слово заступника головного передсідника
8. Слово МИРОНА Б. КУРОПАСЯ
9. Запити до члена Головного Уряду
10. Схвалення плану праці на біжучий 1987 рік.
11. Внески і запити
12. Закриття нарад

У зборах візьмуть участь:
д-р МIRON Б. Куропася, заст. гол. передсідника УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Роман Конотопський, голова
Василь Сивенький, секр.
Марія Гарауас, касир

Увага! Торонто й околиця! Увага!
В суботу, 14-го березня 1987 р., о год. 2:30 по пол.
в будинку СКВУ при
2118 A Bloor Street West-Toronto, Ontario
відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
Округного Комітету Відділів УНС ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ
З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіт Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Удільнення абсолютної уступаючої Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповідь представників Екзекутиви УНСОюзу
8. Запити до представників УНСОюзу
9. Затвердження плану праці на 1987 рік
10. Внески і запити

До участі в зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Округної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делегати.

У зборах візьмуть участь:
д-р ІВАН О. ФЛІС, головний передсідник УНС
м-р ІВАН ГЕВРИК, головний директор для Канади
ЛЕОНІД ФІЛЬ, головний контролер УНС
ред. ВАСИЛЬ ДІДУК, головний радний УНС
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Василь Дідук, почесний голова
Дмитро Попадінець, гол. Реорганізаційного Комітету
Іван Шалапак, секретар
Гаврил Миськів, касир

Дж. Поллард...
(Закінчення зі стор. 1)
дня: „Суворість вироку відбиває масштаби шкоди“, — сказав прокуратор, підкресливши, що ніхто із шпигунів минулих років не передав чужинській розвідці стільки секретних документів, скільки Поллард. В цих документах містилися докладні відомості про американські розвідні операції і імена американських агентів.

Прокуратор не виключив, що передавані Ізраїлеві інформації могли опинитися в руках інших країн. Він сказав також, що нанесення Поллардом шкоди „не піддається оцінці“ і що вона значно серйозніша, ніж про це відомо пресі.

Гендерсон — Поллард, мабуть, пробуде у в'язниці від 40 до 52 місяців.

В Австралії...
(Закінчення зі стор. 1)
між Австралією і Советським Союзом існує велика різниця в поглядах на ряд зовнішньополітичних проблем і що його уряд вважає основним принципом своєї політики — міцний військовий і політичний союз зі З'єднаними Штатами Америки.

Б. Гайден перерахував усі пункти, які Советський Союз повинен виконати, щоб досягти взаємопорозуміння з вільним світом. Головними пунктами є негайне виведення окупаційних військ з Афганістану, вилучення з В'єтнаму, щоб він припинив окупацію Камбоджі, припинення експансіоністичної діяльності в районі Тихого океану, забезпечення прав людини в своїй країні. Австралійський міністер схвалив реформістську діяльність Михайла Горбачова і закликав до її поширення.

Після Австралії Е. Шеварднадзе відвідав Індонезію, а потім комуністичні країни Індокитаю, Лаос, В'єтнам і Камбоджу.

„Живописна...“
(Закінчення зі стор. 2)
На весні 1845 року Шевченко, закінчив Академію Малювання, виїхав на Україну, і там влаштувався співробітником Тимчасової Комісії для розбору стародавніх актів, яку згодом переорганізовано в Київську Археологічну Комісію. У зв'язку із цим доручено Шевченку постаратися зібрати відомості про перекази, повісті, сказання, пісні, даліше прослідити кургани й урочища, про яких існують перекази, розповіді та історичні відомості. Вкінці він оглянув визначні монументальні пам'ятники та стародавні будівлі, і склав їх опис. Як бачимо Шевченкові обов'язки збігалися з його планами щодо видання „Живописної України“. Бачимо, що деякі його акварельні малюнки, що він виконав під час своєї подорожі, є безпосередньо зв'язані з наміченим на рік 1945 планом „Живописної України“. Таким чином даліше видання картин мало стати продовженням розкриття в краєвидах історичних місць з життя і діяльності Богдана Хмельницького. Тепер Шевченко виконав у 1945 році три малюнки: „Богданів руйні у Суботіві“, „В Суботіві“, та „Богданова церква в Суботіві“. Ці малюнки мають величезну і художню історичну цінність.

Малюнки, виконані Шевченком у Суботіві, мають велику цінність ще тому, що вони безпосередньо зв'язані з написаними тогочас 1845 року поемами: „Великий Лях“, „Стоїть в селі Суботіві“, „В Суботіві“. Із задумом „Живописної України“ безпосередньо зв'язана і акварель „Чигирин з Суботівського Шляху“. Та не лише в малюнках, що в'яжуться з проектами „Живописної України“, слід вбачати цей оригінальний задум Шевченка, але також у багатьох творах, виконаних Шевченком в 1845-1847 роках.

Це теж переконує нас, що не труднощі, з якими змагався поет у видаванні „Живописної України“, але арешт у травні 1847 року, а відтак заслання, перешкодили йому здійснити великий задум.

ВИСЛАНІЙ В СОЛОВКИ

У дописі п. н. „Св. н. О. Филипович“ („Свобода“, ч. 44 за суботу, 7-го березня ц.р.) в кінці першого параграфу слід читати: „О. Филипович... був засуджений закритим судом на десять років, висланий в концтабір на Соловки, де й загинув“. Ред.

ОСИП КАЛИНОВИЧ
на 74-му році життя, уроджений в м. Комарно, пов. Городок, Україна.

ПАРАСТАС відбувся 25-го лютого 1987 року. ПОХОРОН відбувся 26-го лютого 1987 р. з української католицької церкви св. ап. Петра і Павла в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Залишені в смутку: дружина — АННА з дому ЗАВІСКИ швагер — ПАВЛО ГРЕГОРІ з родиною Племінники і Племінниці з родинами в Україні

У ВОСЬМУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
Голови ПУН-у сл. п. д-ра
Дениса Квітковського
будуть відправлені
СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві св. Покрови в Дітроїті (Савтфілд), Миш., у неділю, 15-го березня 1987 р., о год. 10-й ранку
та в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж., у неділю, 15-го березня 1987 р., о год. 9:30 ранку,
а після СЛУЖБ БОЖИХ будуть відправлені
ПАНАХИДИ
До участі і молитов просять Друзі
Дружина і Син з родиною
та Провід Українських Націоналістів

ТЕОДОР КОЦУР
уроджений в селі Стрілки коло Старого Самбора в Україні
ПАРАСТАС у неділю, 8-го березня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Yonkers Funeral Home, 107 Yonkers Avenue, Yonkers, N. Y.
ПОХОРОН у понеділок, 9-го березня з церкви св. Михайла у Йонкерсі, Н. Й. на цвинтар Mount Hope

Залишені в смутку:
дочку — АННУ з мужем ДЖОВОМ, дітьми і внуками
сина — ТЕОДОРА з дружиною ДОРОТЕЄЮ і дітьми
дочку — МАРІО з мужем ЯРОСЛАВОМ з дітьми і внуками
дочку — СОНО з мужем РЕЙМОНДОМ і дітьми
сина — МИКОЛА І дочку КАТРИСЮ з родинами в Україні

